

Arrest

nr. 317 085 van 22 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 17 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten, op (...) 1981 in Damascus geboren te zijn, en nooit elders te hebben gewoond. U bent soennitisch moslima. U trouwde in 2004 met (...). Tijdens de oorlog trok u met uw gezin in bij de vader van uw echtgenoot in de wijk Zahira (Damascus). Uw echtgenoot is nog steeds in Zahira, samen met uw twee oudste zoons.

U hebt zorg gestudeerd en kreeg na uw studies werk bij de staat. Eerst in een ziekenhuis en vanaf 2008 bij de medische dienst van een school. Die laatste job hield in dat u vaccins zette bij schoolkinderen en u hen informeerde over besmettelijke ziektes en het nut van vaccins.

Elk jaar werd er u op uw werk gevraagd om lid te worden van de Baathpartij. U weigerde dat elk jaar. In september of oktober 2022, de laatste keer dat u dit gevraagd werd, was het uw directeur die u de vraag stelde. Toen u weigerde zei hij dat u het zelf moest weten.

In november 2022 was u met collega's onderweg naar het dorp Makalbiya om er kinderen te gaan vaccineren. Aan een controlepost van het regime vroeg een soldaat wat jullie intenties waren. Hij zei aanvankelijk dat hij jullie niet zou doorlaten en zette jullie aan de kant. U legde hem uit dat jullie gewoon kinderen gingen gaan vaccineren. De soldaat zei dat u met hem in discussie probeerde te gaan en dat hij vermoedde dat u iemand van de oppositie medische hulp wilde gaan bieden. Hij noteerde jullie namen, jullie moesten jullie pasjes achtergelaten maar mochten doorrijden. Diezelfde avond keerden jullie probleemloos terug via dezelfde controlepost en kregen jullie ook jullie pasjes terug.

Ongeveer een week later, u was op dat moment op missie, kwam een man naar uw kantoor. Hij stelde uw collega F(...) enkele vragen over u. Onder andere waar u was, of u bij de partij aangesloten was en waar u woonde. F(...) bracht u diezelfde dag op de hoogte hiervan en u stopte met werken. U bleef daarna thuis en ging niet meer buiten.

Zo'n drie weken later, in december 2022, vertrok u legaal uit Syrië. Al betaalde uw smokkelaar wel geld aan controleposten om geen problemen te krijgen.

Na uw vertrek ontving men op het kantoor waar u gewerkt had een brief waarin stond dat u zich moest melden bij de afdeling politieke veiligheid, ter ondervraging.

Enkele dagen na uw vertrek uit Syrië kwam u in België aan. Hier diende u op 6 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u enkele documenten neer. Uw paspoort en identiteitskaart; het paspoort van uw zoon; een attest tewerkstelling; een oproepingsbrief van de politieke veiligheidsdienst; uw huwelijksakte; uw familieboekje; en een uittreksel uit het familieregister.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U maakt namelijk niet aannemelijk problemen te hebben gekregen door een incident aan een controlepost van het regime en hierdoor risico te lopen.

Wat betreft het incident zelf dient in de eerste plaats te worden vastgesteld dat uw verklaringen erover fundamenteel tegenstrijdig zijn. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had u namelijk verklaard dat jullie busje uiteindelijk niet werd doorgelaten (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). Deze verklaring staat haaks op uw verklaringen op het CGVS (CGVS, p. 9, punt 102 en p. 11, punt 125) waaruit wel zou moeten blijken dat jullie uiteindelijk toch werden doorgelaten. Dat u niet te allen tijde consistent bent wat betreft fundamentele elementen van uw asielrelaas ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van dat asielrelaas. Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat u geen opmerkingen hebt gemaakt over uw onderhoud op de DVZ en ook vond dat alles er goed verlopen was (CGVS, p. 3, punt 7-8).

Los van deze tegenstrijdigheid kunnen uw verklaringen evenmin overtuigen. Zo houdt het weinig steek dat jullie belet zouden worden de controlepost te passeren. Jullie werkten zelf voor een overheidsdienst van het regime (CGVS, p. 8, punt 89), werden gestuurd door een overheidsdienst (CGVS, p. 11, punt 123) en hadden schriftelijke toestemming (CGVS, p. 11, punt 119) om door de controlepost te kunnen reizen. Bovendien hadden jullie eerder al door die post gereisd (CGVS, p. 11, punt 117) en stond het gebied waar jullie naartoe reisden ook onder controle van de overheid (CGVS, p. 11, punt 121). Hoewel het niet onaannemelijk is dat

een militair aan een controlepost enkele vragen zou stellen, alles zou controleren en jullie misschien even zou doen wachten kan daaruit bezwaarlijk een risico in uw hoofde blijken. Te meer omdat jullie uiteindelijk, uw verklaringen op de DVZ ter zijde, wel werden doorgelaten (CGVS, p. 9, punt 102 en p. 11, punt 125) en 's avonds geen problemen kenden bij het terugkeren door de controlepost en het terugkrijgen van jullie pasjes (CGVS, p. 11-12, punt 127).

Bovendien slaagt u er niet in aannemelijk te maken waarom enkel u, voor zover u weet kreeg enkel u problemen (CGVS, p. 12, punt 140) problemen zou gekregen hebben. Jullie zaten nochtans met vijf op het busje (CGVS, p. 11, punt 124). U verklaart dat enkel u problemen kreeg omdat u wat mondiger was dan de rest (CGVS, p. 12-13, punt 141-142). U verklaart te hebben gezegd: "Je mag het wel hier zien, in de bussen zitten vaccins, het gaat over kinderen. Wij geven een vaccin aan de kinderen en komen dan weer terug (CGVS, p. 9, punt 101)." Voorts vroeg u hem waarom hij jullie identiteitskaarten vroeg en zei u nog: "We zijn ambtenaren van de overheid en gaan de kinderen daar helpen (CGVS, p. 9, punt 101)." Met die verklaringen toont u niet aan dat u significant mondiger was dan uw collega's, in die mate dat enkel u er problemen door zou krijgen. Jullie hadden namelijk ook met meerdere collega's aan de soldaat gevraagd waarom jullie aan de kant moesten en dat jullie niet te laat thuis wilden zijn (CGVS, p. 9, punt 100). U verklaart verder dat de soldaat u ervan beschuldigde iemand van de oppositie te willen gaan verzorgen (CGVS, p. 13, punt 145). Gevraagd waarom de soldaat tot de conclusie zou komen dat u iemand van de oppositie zou willen gaan helpen antwoordt u dat niet te weten. U voegt eraan toe dat het misschien is omdat jullie hoofddoeken droegen en soennitisch zijn en hij Alawiet is (CGVS, p. 13, punt 151). Dat is een blote bewering die nergens uit blijkt. U bevestigt verder dat u, behalve de discussie, geen andere redenen ziet waarom de soldaat u zou verdenken van het helpen van de oppositie. U voegt er wel aan toe dat uw probleem erger werd doordat u niet aangesloten was bij de partij (CGVS, p. 13, punt 152).

Het incident aan de controlepost, zoals door u voorgesteld, is niet overtuigend. De problemen die eruit voortkomen zijn dat dan ook niet.

Te meer omdat u ook over de problemen die zich daarna voordeden tegenstrijdige verklaringen aflegt. Op de DVZ verklaarde u namelijk expliciet dat u tien dagen na het incident aan de controlepost de oproepingsbrief van de veiligheidsdienst ontving en dat er na uw vertrek door de veiligheidsdienst naar u gevraagd werd (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Op het CGVS verklaart u echter tot tweemaal toe dat het andersom gebeurde. Eerst kwam een man naar uw werk om een verbale boodschap over te brengen en de oproepingsbrief arriveerde na uw vertrek (CGVS, p. 10, punt 104, 106; p. 12, punt 128-130). Expliciet gevraagd of de brief wel degelijk na uw vertrek aankwam, bevestigt u een derde maal dat deze wel degelijk na uw vertrek aankwam (CGVS, p. 13, punt 147). Dergelijke tegenstrijdigheden over fundamentele elementen van uw asielrelaas ondermijnen de geloofwaardigheid van dat asielrelaas in zeer ernstige mate. Hier moet herhaald worden dat u geen opmerkingen hebt gemaakt over uw onderhoud op de DVZ en ook vond dat alles er goed verlopen is (CGVS, p. 3, punt 7-8).

Wat betreft de kopie van de zogezegde oproepingsbrief van de veiligheidsdienst die u neerlegt merkt het CGVS bovendien op dat uit de landeninformatie waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Syrische documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Dit geldt a fortiori voor kopieën.

U maakt evenmin aannemelijk risico te lopen door het feit dat u geen lid bent geworden van de Baath partij.

Het CGVS stelt namelijk vast dat u zeker veertien jaar, elk jaar gevraagd werd toe te treden tot deze partij (CGVS, p. 14, punt 162) en dat telkens kon weigeren. Nergens blijkt uit dat u hierdoor enige problemen hebt gekend. Bovendien werd hetzelfde aan al uw collega's gevraagd (CGVS, p. 14, punt 154) en weigerden verschillende van hen ook zonder problemen te hebben gekregen waar u weet van hebt (CGVS, p. 14, punt 160-161). Uw directeur, die het aan u gevraagd had, leek er voor de rest ook geen probleem van te maken dat u weigerde lid te worden (CGVS, p. 14, punt 157-158). Deze vaststellingen nopen het CGVS tot de conclusie dat u louter omwille van het feit dat u geen lid was van de Baath partij geen risico bij terugkeer loopt.

Tot slot stelt het CGVS vast dat u na het vermeende bezoek van een man aan uw kantoor nog drie weken zou thuis gebleven zijn zonder problemen te hebben gekend (CGVS, p. 12, punt 138-139). Ook deze vaststelling ondermijnt uw bewering als zou het regime u willen vervolgen. Aangezien u in gebied woonde dat onder hun controle stond (CGVS, p. 4, punt 29-30) kan het feit dat zij u thuis niet zouden komen zoeken zijn niet overtuigend.

Ook onderstaande elementen werden door het CGVS meegenomen in de beoordeling van de analyse van het risico bij terugkeer.

U komt uit een gezin waar nog minstens vier andere leden van ambtenaar (geweest) zijn (CGVS, p. 6-7, punt 59-60, 66-67 en 80). Daarnaast heerst momenteel een relatieve veiligheid in uw wijk, u haalt enkel het voorkomen van zoekacties aan (CGVS, p. 7, punt 74-77). Bovendien hebt u jaren lang zelf voor de overheid gewerkt (CGVS, p. 8, punt 87-90) en u had u zelfs tijdens de oorlog werk (CGVS, p. 9, punt 96). Voorts stelt het CGVS vast dat veel van uw dichtste familieleden, het betreft uw echtgenoot en broers en zussen (CGVS, p. 4, punt 29 en p. 6, punt 62) nog in Syrië zijn en daar geen problemen kennen (CGVS, p. 7-8, punt 73 en 83). U hebt in Syrië altijd in Damascus gewoond (CGVS, p. 8, punt 86). Tot slot kan opgemerkt worden dat u uw land legaal kon verlaten (verklaring DVZ, p. 12, vraag 33 en CGVS, p. 3, punt 12) hetgeen in ernstige mate ondermijnt dat het regime u zou zoeken of u niet terug zou kunnen naar Syrië. U verklaart wel dat uw smokkelaar betaalde bij controles, om problemen te vermijden maar herhaalt legaal te zijn vertrokken (CGVS, p. 14, punt 163-164). Het CGVS stelt vast dat u enkel een kopie van het eerste blad van uw paspoort neerlegt. U verklaart dat u uw paspoort zelf terugstuurde naar Syrië op advies van de smokkelaar (CGVS, p. 3, punt 14). Dat komt vreemd over en doet vermoeden dat u de inhoud van uw paspoort – bijvoorbeeld de uitreisstempels erop – tracht te verbergen. Gezien het geheel aan bovenstaand vaststellingen is het CGVS van oordeel dat u terug zou kunnen naar Syrië.

Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u door de politieke veiligheidsdienst gezocht wordt.

U hebt dus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag.

Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen, noch brengt u andere elementen aan, teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort; uw identiteitskaart; het paspoort van uw zoon; uw familieboekje; uw huwelijksakte en het uittreksel uit het familieregister kunnen enkel jullie identiteit, jullie gezin-zijn en uw huwelijk staven. Deze zaken staan niet ter discussie maar staan voor de rest los van uw asielrelaas; Uw attest tewerkstelling betreft een element dat niet meteen betwist wordt door het CGVS.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Syrische onderdanen met een risicoprofiel kan aan Syrische verzoekers om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend, indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in hun land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

*Bij de beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Syrië wordt rekening gehouden met de **EUAA Country Guidance: Syria van februari 2023** (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-syria-february-2023>) en het **EUAA COI Report: Syria - Security situation van oktober 2023** (beschikbaar op euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-10/2023_10_COI_Report_Syria_Security_Situation_EN.pdf) en op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_syria_security_situation_20231009.pdf).*

De voormelde EUAA Country Guidance benadrukt, net als de rechtspraak van het Hof van Justitie, dat het bestaan van een gewapend conflict niet voldoende is om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er ten minste sprake moet zijn van willekeurig geweld. Het geweldniveau in Syrië verschilt van regio tot regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie moet rekening worden gehouden met de volgende elementen: i) de aanwezigheid van actoren van geweld; ii) de aard van de gebruikte tactieken en methoden; iii) de frequentie van veiligheidsincidenten; iv) de mate van geografische spreiding binnen een provincie; v) het aantal burgerslachtoffers; en vi) de mate waarin burgers de provincie zijn ontvlucht als gevolg van het gewapende conflict.

Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Syrië door het Commissariaat-generaal wordt rekening gehouden met bovenstaande indicatoren. Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in de eerste plaats bij het onderzoek van de individuele behoefte aan bescherming, maar ook bij de beoordeling

van de behoefte aan bescherming die voortvloeit uit de onveiligheid in de regio van herkomst, wanneer de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

In 2022 wordt het Syrische grondgebied verdeeld in vijf geografische gebieden: (i) een gebied onder controle van het Syrische regime, gesteund door Rusland en Iran; (ii) een gebied in het noorden van het land, onder controle van Turkije en de met Turkije geassocieerde Syrische rebellen; (iii) een gebied in het noordoosten van het land, onder controle van de Koerdische PYD/SDF, gesteund door westerse landen; (iv) het rebellengebied in het noordwesten van het land; en (v) het woestijngebied rond de grensovergang bij Tanf in het oosten van Syrië, dat onder controle staat van de Verenigde Staten en een rebellenmilitie.

De afgelopen jaren is het Syrische leger er - met militaire steun van Rusland en Iran - in geslaagd om grote delen van het land te heroveren op de rebellen of jihadististen. In de eerste helft van 2018 heroverden de Syrische autoriteiten het door de opstandelingen bezette gebied in de voormalige de-escalatiezones in het noorden van de provincie Homs en ten oosten van Damascus. In juni 2018 startten de regeringsgezinde troepen operatie Basalt, met als doel het zuiden van Syrië te heroveren op de gewapende organisaties van het Zuidelijk Front. Dankzij deze operatie kreeg het Syrische regime in juli 2018 weer de volledige controle over het gebied langs de grens met Jordanië en de demarcatielijn met Israël. Sinds maart 2021 controleert de regering van Damascus het grootste deel van Syrië, d.w.z. de provincies Damascus, Rif Dimashq, Quneitra, Deraa, Suwayda en Tartous, het grootste deel van de provincies Homs, Hama en Latakia, een aanzienlijk deel van de provincie Aleppo en het zuidelijke deel van de provincies Raqqa en Deir ez-Zor. Het regime controleert ook de grootste stedelijke centra van Syrië zoals Damascus, Aleppo, Homs, Hama, Latakia en Deir ez-Zor. Het conflict heeft echter de rol, de reikwijdte en de institutionele capaciteit van de overheid in de door de regering gecontroleerde gebieden aanzienlijk aangetast. De Syrische regering controleert de facto de politie, de veiligheidstroepen en het leger, maar buitenlandse actoren en pro-regimemilities oefenen aanzienlijke invloed uit op bepaalde delen van het grondgebied die theoretisch onder regeringscontrole staan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal incidenten in Syrië sinds de tweede helft van 2018 duidelijk is afgenomen en dat de mate van geweld, de omvang van willekeurig geweld en de impact van het conflict in Syrië per regio aanzienlijk verschillen. Wegens deze grote regionale verschillen moet er niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gelet op uw verklaringen over de plaats waar u vandaan komt in Syrië, is het in dit geval de veiligheidssituatie in de provincie Damascus die onderzocht moet worden.

De provincie Damascus, waar de Syrische hoofdstad onder valt, ligt in het zuidwesten van het land en wordt volledig omringd door de provincie Rif Dimashq. De provincie bestaat uit twee districten: Damascus-stad en Yarmouk. De stad Damascus heeft meer dan 1,8 miljoen inwoners en een bevolking die zeer heterogeen is geworden als gevolg van talrijke volksverhuizingen. In de provincie bevinden zich de centrale regering, politieke en administratieve instellingen en de belangrijkste militaire instellingen en veiligheidsdiensten van Syrië.

Tijdens het conflict bleef bijna de hele provincie Damascus, inclusief de hoofdstad, onder controle van de Syrische regering. In 2018 heroverden de regeringstroepen geleidelijk de controle over de gebieden die in handen van de oppositie waren gevallen, waardoor het geweld duidelijk afnam. Sindsdien waren antiregimeactiviteiten vrij zeldzaam in de regio. Momenteel controleren de Syrische autoriteiten de hele provincie.

Naast regeringstroepen en hiermee gelieerde groepen zijn er ook Russische en Iraanse troepen ingezet op verschillende locaties in de provincie.

Ondanks een stijging van het aantal incidenten in 2022 ten opzichte van 2021, heeft de provincie Damascus het op één na laagste aantal veiligheidsincidenten van alle Syrische provincies, na de provincie Tartous. Volgens de beschikbare informatie hebben zich sinds de herovering van de provincies Damascus en Rif Dimashq door de regering in 2018 geen grote incidenten meer voorgedaan, zoals militaire operaties. Volgens cijfers van het ACLED (Armed Conflict Location and Event Data Project) werden er tussen 1 augustus 2022 en 28 juli 2023 36 veiligheidsincidenten gemeld (d.w.z. 0,7 incidenten per week). Al deze incidenten vonden plaats in de stad Damascus.

Tussen augustus 2022 en juli 2023 werden drie burgerslachtoffers geregistreerd (d.w.z. minder dan één burgerdode per 100.000 inwoners). Wat de toestand van de infrastructuur na het conflict betreft, zijn veel gebouwen in Damascus nog steeds aangetast door de aanwezigheid van munitie die niet tot ontploffing is gebracht.

Er werden zeldzame activiteiten van Islamitische Staat gemeld: in mei 2023 eiste Islamitische Staat een autobomaanslag op een politiebureau in Damascus op. In april 2023 werd nog een aanslag van hetzelfde type geregistreerd, en in juni 2023 raakten vier mensen gewond bij een bomaanslag en een steekpartij. Deze

twee aanvallen werden echter niet opgeëist. Israël voerde ook luchtaanvallen uit in de buurt van Damascus en op de internationale luchthaven. In februari 2023 werden twee burgers gedood en in maart 2023 werd nog een aanval geregistreerd. De hoofdstad blijft echter grotendeels gespaard door het geweld in de andere provincies van het land.

De provincie wordt nog steeds getroffen door talrijke volksverhuizingen. Het subdistrict Oud-Damascus is een van de subdistricten met de meeste ontheemden en "returnees" (33 % van de totale bevolking van het subdistrict).

In zijn "Country Guidance" van februari 2023 is het EUAA van mening dat het willekeurige geweld in de provincie Damascus een zodanig laag niveau heeft bereikt dat er over het algemeen geen reëel risico bestaat op ernstige schade bij terugkeer naar deze provincie. In het kader van de appreciatiemarge waarover ze beschikt, is de commissaris-generaal, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie en rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen, tot de conclusie gekomen dat er momenteel voor de burgers van de provincie Damascus geen reëel risico bestaat, het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict. In de provincie Damascus bestaat er momenteel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980. U hebt geen informatie verstrekt waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 2, "par. 2 en 3", van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955, van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003), van artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn) en de zorgvuldigheidsplicht.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoekster aangaf nood te hebben aan internationale bescherming omwille van een incident aan een controlepost van het regime en haar weigering lid te worden van de Baath partij. Verwerende partij stelt hier geen geloof aan te kunnen hechten omwille van de redenen uiteengezet in de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt niet betwist dat verzoekster reeds jaren voor de overheid werkte.

Per aanvullende nota van 18 oktober 2024 bezorgt verzoekster de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 augustus 2024, waaruit blijkt dat de persoon hierop vermeld als vluchteling werd erkend. Ook wordt de brief neergelegd waaruit blijkt dat verzoekster hiervan op de hoogte werd gesteld. Uit het administratief dossier blijkt dat de naam van de persoon vermeld op de beslissing van 20 augustus 2024 en die als vluchteling werd erkend, overeenkomt met de naam die verzoekster opgaf als zijnde haar oudste zoon (Verklaring DVZ, vraag 17). In de aanvullende nota wordt desbetreffend toegelicht dat deze erkenning vermoedelijk gebeurde omdat haar zoon zijn legerdienst niet wilde uitvoeren.

Mede gelet op verzoeksters tewerkstelling bij de overheid, dient vastgesteld dat de bijgebrachte informatie, voor zover het daadwerkelijk over verzoeksters zoon gaat, een nieuw licht kan werpen op verzoeksters nood aan internationale bescherming en dit gelet op haar profiel als moeder van een minderjarige persoon die in België als vluchteling werd erkend mogelijks op basis van dienstweigering. De Raad heeft echter geen kennis van de specifieke asielmotieven die verzoeksters beweerde zoon heeft aangevoerd en kan aldus niet uitmaken of verzoekster omwille hiervan evenzeer problemen kan kennen.

Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat, zelfs indien verzoekster niet aannemelijk zou maken in het verleden te zijn vervolgd omwille van de door haar eerder aangehaalde problemen, er op heden in het licht van deze nieuwe situatie met betrekking tot haar beweerde zoon mogelijks wel een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster kan worden aangenomen.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 april 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF